κ. Στέφ. Κότσιανον
Τσιμισκῆ 31
Θεσ/νίκην

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
25
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1955
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ΄.
Ἀριθ. Φύλλου 135
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΞΕΝ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ, Δικηγόρου

Εἰς τὸ βάθος τοῦ Οὐρανοῦ, ἕνα ἀστέρι-τὸ λαμπρότερον ἀπ' ὅλα-ἔλαμπε ἐπίμονα, παράδοξα δυνατὰ ἐκείνη τὴ νύκτα καὶ ἔκανε ν' ἀντιφεγγίζῃ σὰν μέσα σὲ φωτοστέφανο, ἡ χορταρένια στέγη τῆς φάτνης τῶν ἀλόγων. Καὶ ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς ξεκινοῦν οἱ μάγοι καὶ οἱ σοφοί, ἀκούραστοι στὴν ἀτελείωτη πορεία τῆς ἀμμώδους ἐρήμου ἐπάνω στὶς καμῆλες τους, κατάφορτοι ἀπὸ δῶρα διὰ νὰ ἔλθουν νὰ προσκυνήσουν τὸ Θεῖον βρέφος. Ἡ καρδία των ἐθερμαίνετο ἀπὸ τὸ γλυκὺ φῶς του καὶ ἡ πίστις των εἶχεν ἀνταμειφθῇ καὶ ἡ ἐλπὶς των εἶχε δικαιωθῇ.

Ἐννέα μῆνες συνεπληροῦντο καὶ ὁ ἀρχαγγελικὸς χαιρετισμὸς ἐνεσαρκοῦτο εἰς τὸ ταπεινὸν σπήλαιον, μέσα εἰς ἕνα πλαίσιον εὐδοκίας καὶ εἰρήνης, μὲ ποιμένας ἀγραυλοῦντας, μὲ ἀγγέλους ψάλλοντας τὸ ὡσαννά. Ἦλθεν ἐπὶ τέλους ὁ προσδωκόμενος λυτρωτής, ὁ κῆρυξ τῆς Ἰσότητος, τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Εἰρήνης, ὁ μεγαλειώδης κῆρυξ τῶν ὑψηλῶν ἀνθρωπιστικῶν ἀληθειῶν ποὺ ἐπλήρωσε τὴν διδασκαλίαν του αὐτὴν μὲ τὸν σταυρικὸν θάνατον. Θνητοί, ἀπὸ ἀνθρώπους θνητοὺς οἱ γεννήτορές του. Χωρὶς πῦρ, χωρὶς ξίφη καὶ χωρὶς σίδηρον, ὁ Μέγας Διδάσκαλος, ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος, ἐθεμελίωσε τὴν ὑψηλὴν του διδασκαλίαν. Καὶ ἡ ἀνθρωπότης, βυθισμένη εἰς τὴν ἀγωνίαν, πάσχουσα παλαίουσα πρὸς τὴν ἀπόγνωσιν ἤκουσε μὲ συγκίνησιν τὸ σάλπισμα τῆς Ἀγάπης, τῆς Εἰρήνης, τῆς Ἀληθείας ἐναντίον τοῦ ψεύδους, τῆς Δικαιοσύνης ἐναντίον τῆς ἀδικίας, τῆς Ἰδέας ἐναντίον τῆς ὕλης, τῆς ἠθικῆς τάξεως κατὰ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων. Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐπραγματοποίησεν ἐκεῖνο ποὺ ὠνειροπόλησαν μεγάλοι μεταρρυθμισταί, μεγάλοι προφῆται καὶ μεγάλοι ἥρωες; τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν γαλήνην.

Σήμερον, μέσα εἰς τὴν δίνην τὴν μεταπολεμικὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ἐμπλακῆ ὁλόκληρος ὁ κόσμος, εἰς ἐποχὴν κλονισμοῦ τῶν θεμελίων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθησαν ἀπὸ χιλιετηρίδων αἱ κοινωνίαι τῶν ἀνθρώπων, εἰς ἐποχὴν ὅπου ἡ ὕλη βασιλεύει, εἰς ἡμέρας παγκοσμίου κρίσεως, ἡ ἀνθρωπότης ἀκούει μὲ συγκίνησιν τὸ σάλπισμα της Εἰρήνης, ποὺ ἐσάλπισεν Ἐκεῖνος πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν, καὶ θὰ ἐννοήσῃ ὅτι μόνον διὰ τῆς προσηλώσεως εἰς τὸ κήρυγμα Ἐκείνου θὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἀκύμαντον λιμένα τῆς γαλήνης τῆς ψυχῆς καὶ τῆς εἰρηνεύσεως τοῦ κόσμου.

Ἡ σκοτεινὴ πορεία τῶν τριῶν μάγων διὰ μέσου τῶν ἐρήμων, ἀκολουθούντων τὸ φῶς τὸ ὁποῖον ἔλαμπε μόνον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των, εἶναι τὸ πολύτιμον ἠθικὸν δίδαγμα τὸ ὁποῖον προβάλλεται πάντοτε εἰς τὰς ὥρας τῆς θλίψεως καὶ τοῦ πόνου. Καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων ἀνατέλλει τὸ ἄστρον τῶν μάγων ὡς ἡ ὑπερτάτη ἀνταμοιβὴ τῆς πίστεως ἡ ἀναπότρεπτος δικαίωσις τῆς ἐλπίδος, ἓν μέγα φωτεινὸν ὑπόδειγμα δι' ὅλας τὰς γενεὰς τῶν ἀνθρώπων.

Μέσα εἰς τὰ ἐρεβώθη σκότη της σημερινῆς περιόδου σελαγίζει ὑψηλὰ εἰς τὸ στερέωμα τὸ Ἄστρον τῶν Μάγων καὶ λάμπει εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Χριστιανῶν μὲ τὴν γλυκεῖαν ἀνέσπερον μαρμαρυγήν του. Ἂς τὸ ἀκολουθήσωμεν, διότι μόνον οὕτω θὰ φθάσωμεν εἰς τὸν ἀκύμαντον λιμένα τῆς γαλήνης τῆς ψυχῆς καὶ τῆς εἰρηνεύσεως τοῦ κόσμου.

Κανένας Χριστιανὸς δὲν μπορεῖ νὰ γιορτάσει τὶς ἅγιες ἡμέρες ποὺ ἀρχίζουν σήμερα καὶ νὰ νοιώσει ἀσυννέφιαστη τὴ χαρά του, ὅταν ξαίρει πὼς ὑπάρχουν γύρω του συνάνθρωποί του, ποὺ στὸ τραπέζι τους δὲν θἄχουν παρὰ μόνο τὸ ξερὸ ψωμὶ καὶ μπορεῖ κι' αὐτὸ λιγοστὸ καὶ πὼς ὑπάρχουν παιδάκια, πρὸ παντὸς παιδάκια ποὺ μὲ τὴ θλίψη στ' ἀγγελικά τους μάτια θὰ βλέπουν τὰ δικά του παιδιὰ νὰ διασκεδάζουν μὲ τὰ ὡραῖα παιγνίδια τους.

Ἂς φροντίσουμε λοιπὸν ὅλοι, ὅσοι κάτι παραπάνω ἔχουμε νὰ μὴ στερηθῇ κανένας ἀδελφός μας αὐτὲς τὶς μέρες.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δ)βρίου 1955

Πρὸς

Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ τῆς ὁδοῦ Πολυγύρου—Γερακινῆς-Ἁγ. Νικολάου.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ἀπὸ 19-11-55 ἔγγραφόν μου ἐπὶ σχολίων σας τῆς 13-11-55 διὰ τὴν ὁδὸν Πολυγύρου-Γερακινῆς-Ἁγίου Νικολάου σᾶς πληροφορῶ ὅτι ὁ κ. Νομάρχης Χαλκιδικῆς, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς προέδρου τοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας νομοῦ Χαλκιδικῆς, μοὶ ἀνέφερεν τὰ ἀκόλουθα:

1) Κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. Γ. 8575) 1)3)55 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων πρὸς τὸν Νομάρχην Χαλκιδικῆς, δι' οὗ ἐνεκρίθη ἡ ἀποδέσμευσις πιστώσεως δρχ. 100.000 τοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας Ν. Χαλκιδικῆς καὶ ἡ διάθεσις ταύτης ἀποκλειστικῶς πρὸς βελτίωσιν τῆς βατότητος τῆς ὁδοῦ Πολυγύρου-Γερακινῆς-Ἁγίου Νικολάου, συνεστήθη ἡ ἐργολαβεία συντηρήσεως τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τὴν 14ην Ἰουνίου 1955.

2) Ἐξαντλιθείσης τῆς διὰ τὸν ἄνω σκοπὸν πιστώσεως τῶν 100.000 δρχ. τὸ Τ.Ο Ν. Χαλκιδικῆς προέβη εἰς τὴν διάθεσιν, διὰ συγκριτικοῦ πίνακος, καὶ ἑτέρων 100 000 δρχ. πρὸς βελτίωσιν τῆς βατότητος τῆς ὑπ' ὄψιν ὁδοῦ, τὰς ἐπὶ πλέον δὲ ἐργασίας ἐξετέλεσεν ὁ ἀνάδοχος ἐργολάβος μέχρι σήμερον, ἐπὶ πιστώσει καθόσον εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο οὐδὲν ποσὸν ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς ὁδοποιΐας ἐκ τῆς ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως τούτου.

3) Μέχρι τοῦδε ἐπεσκευάσθη καὶ ἀνεκαινίσθη, κατὰ προτίμησιν, ἐξ ὁλοκλήρου, τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ Βατοπεδίου-Μεταμορφώσεως, ἤτοι ἐγένετο συμπληρωματικὴ διάνοιξις χωματουργικῶν ἔργων, κατασκευὴ τεχνικῶν, διάστρωσις δι' ἀμμοχαλίκου κ.λ.π. εἰς τρόπον ὥστε τὸ τμῆμα τοῦτο νὰ καταστῇ ἄριστον ἀπὸ ἀπόψεως βατότητος καὶ ἐν τῷ συνόλῳ της ἡ ὁδὸς νὰ εὑρίσκεται εἰς ἀρίστην κατάστασιν ἐν συγκρίσει μὲ τὸ ὑπόλοιπον ὁδικὸν δίκτυον τοῦ νομοῦ. Ἐκ τῶν προεκτεθέντων προκύπτει ὅτι τὸ Ταμεῖον ὁδοποιΐας τοῦ νομοῦ Χαλκιδικῆς ἐμερίμνησεν ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῆς ὁδοῦ Πολυγύρου-Γερακινῆς-Ἁγίου Νικολάου καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ ἐπικρίσεις εἶναι ἄδικοι.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

Σημ. «ΦΩΝΗΣ».— Πράγματι ἐσχάτως συνεπληρώθη ἐπὶ τέλους ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐπὶ τόσα ἔτη δυσχεράναντος τὴν πρὸς Σιθωνίαν συγκοινωνίαν τμήματος τῆς ὁδοῦ Βατοπεδίου-Μεταμορφώσεως, ἀπέμεινεν οὐχ' ἧττον ἐλάχιστον τμῆμα εὐθὺς μετὰ τὴν Μεταμόρφωσιν πρὸς Νικήτην, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ καταστῇ ἀπολύτως βατὸν διὰ τῆς διαστρώσεως ὀλίγων κυβικῶν ἀμμοχαλίκου καὶ τὸ ὁποῖον τελείως μὲν ἀσήμαντον εἶναι, ἀποτελεῖ οὐχ' ἧττον τὸ προβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ΚΤΕΛ πρόσχημα ὅπως διακόπτῃ τὰ δρομολόγιά του ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγην βροχήν.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΑΔΙΚΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Δυνάμει κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν ἐκδοθείσης τῇ προτάσει τῶν Ἐπαρχιακῶν Ταμείων Ὁδοποιΐας Χαλκιδικῆς καὶ Θεσσαλονίκης ἐπεβλήθη φόρος, ἴσος πρὸς τὸ 1)10 τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων τῶν ὑπεραστικῶν λεωφορείων τῶν ἀνωτέρω δύο Νομῶν, ἵνα τὸ εἰσπραττόμενον ποσὸν διατίθηται χάριν τῆς συντηρήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν αὐτῶν, ὁρίζεται δὲ ὅτι εἰς ἕκαστον τῶν Ἐπαρχιακῶν Ταμείων Θεσσαλονίκης καὶ Χαλκιδικῆς θὰ περιέρχωνται τὰ ποσὰ τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν εἰς τὰς περιφερείας αὐτῶν ἐκδιδόμενα εἰσιτήρια.

Ἀλλ' ἡ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον κατανομὴ τοῦ ἐν λόγῳ ἐσόδου εἶναι καταδήλως ἄδικος καὶ ἀπορουμεν διατί τὴν ἐδέχθη τὸ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον μας Ὁδοποιΐας Πράγματι ἐνῷ τὸ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον Θεσ)νίκης δι' ὅσων θέλει εἰσπράξει ἐκ τοῦ ἀνωτέρω λόγου καὶ ἐξ εἰσιτηρίων τοῦ ΚΤΕΥΛ ἐκδιδομένων ἐν Θεσ)νίκῃ, ἤτοι διὰ χρημάτων σχεδὸν ἀποκλειστικῶς κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνήσῃ δι' ἐλάχιστον τμῆμα, μήκους 20 περίπου χιλιομέτρων, τῆς ὁδοῦ Θεσ)νίκης—Νέων Μουδανιῶν—Βάλτης, ἐνῷ τὸ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον Χαλκιδικῆς δέον νὰ ἀντιμετωπίσῃ διὰ τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ εἰκοσαπλασίας ἀνάγκας.

Νομίζομεν λοιπόν, ὅτι δέον νὰ τροποποιηθῇ ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις ὁριζομένου, ὅτι ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ἐσόδου θὰ περιέρχωνται τὰ 80 ο)ο τοὐλάχιστον εἰς τὸ ἰδικόν μας Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΒΑΛΤΗΣ

Ἡ Κασσάνδρα ἀπὸ μακροῦ παραπονεῖται διὰ τὴν πλημμελῆ ἐξυπηρέτησίν της ἀπὸ ἀπόψεως Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἔχει ἤδη ὑποβάλει τὸ αἴτημα τῆς ἱδρύσεως Γυμνασίου ἐν Βάλτῃ δοθέντος τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν φοιτώντων εἰς τὸ λειτουργοῦν ἐκεῖ Γυμνασιακὸν Παράρτημα. Τὸ Κράτος ἀντὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ τόσον δίκαιον καὶ τιμητικὸν διὰ τοὺς Κασσανδρινοὺς αἴτημά των διὰ μιᾶς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ἐκδοθείσης ἐσχάτως τείνει νὰ προκαλέσῃ τὴν οὐσιαστικὴν κατάργησιν καὶ αὐτοῦ τοῦ Παραρτήματος, ὡς ἀπαγορεῦον τὴν χορήγησιν ἐπιμισθίου εἰς τοὺς εἰς αὐτὸ ἀπεσπασμένους καθηγητάς, οἱ ὁποῖοι κατόπιν τούτου θὰ φροντίσουν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς θέσεις των, ἐξ ὧν τῇ αἰτήσει των καὶ διὰ νὰ τύχουν τοῦ ἐπιμισθίου ἀπεσπάσθησαν εἰς τὸ ἐν λόγῳ Παράρτημα.

Τὸ ἐπιμίσθιον δὲν τὸ καταβάλλει τὸ Κράτος. Τὸ πληρώνουν οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν ἐθελουσίως. Τὸ πληρώνουν διὰ νὰ ἔχουν καθηγητάς, τοὺς ὁποίους τὸ Κράτος εἶναι ἀνίκανον νὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδιῶν των. Καὶ δὲν ἀρκεῖ, ὅτι εἶναι ἀνίκανον νὰ ἱδρύσῃ Γυμνάσιον, εἶναι ἀνίκανον νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸ Παράρτημα τὸ ἀπαιτούμενον διδακτικὸν προσωπικόν, ἐμποδίζει τοὺς γονεῖς νὰ μεριμνήσουν αὐτοὶ διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν των. Τὸ τελείως ἀδικαιολόγητον μέτρον τοῦτο τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἔχει προκαλέσει ἀληθῆ ἀναστάτωσιν εἰς ὁλόκληρον τὴν Κασσάνδραν, ἡ ὁποία εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ὑποστῇ οἱανδήποτε θυσίαν ἀλλὰ νὰ μὴ ἀφήσῃ ἀμόρφωτα τὰ παιδιά της.

Νομίζομεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ἀνακαλέσῃ ἀμέσως τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν καὶ ὅτι οἱ κ. κ. βουλευταὶ Χαλκιδικῆς ὀφείλουν νὰ ἀξιώσουν τὴν ἀνάκλησίν της ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν κ. Καραμανλῆν.

ΑΙ ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΑΙ

Παρὰ τὰς ὑφισταμένας ἀπαγορευτικὰς διατάξεις αἱ ἀνεμότραται λυμαίνονται τὰ παράλια τοῦ Νομοῦ μας. Καὶ δυστυχῶς καμμία ὡς φαίνεται, ἐκ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐμποδίσῃ καὶ συλλάβῃ τοὺς συγχρόνους αὐτοὺς πειρατάς, οἱ ὁποῖοι καταστρέφοντες τὸν ἐνάλιον πλοῦτον αὐτοὶ μὲν θησαυρίζουν ἐκ τῶν θαλασσῶν μας, τοὺς πτωχοὺς δὲ καὶ ἐντίμους ἁλιεῖς μας ἔχουν φέρει εἰς ἀπόγνωσιν.

Τί θὰ γίνῃ μὲ τοὺς λαθραλιεῖς αὐτούς, οἱ ὁποῖοι τόσην βλάβην προξενοῦν; θρασύτατοι, διαθέτοντες ταχύπλοα σκάφη καὶ ὀργάνωσιν, ὡς φαίνεται καὶ εἰς τὴν ξηρὰν ἐμφανίζονται ἀπροόπτως, φθάνουν ἐγγύτατα τῆς ξηρᾶς σαρώνουν τὰ πάντα καὶ ἐξαφανίζονται εὐθὺς ὡς ἴδουν τὸν κίνδυνον παραμένοντες ἀσύλληπτοι.

Τὸ ζήτημα εἶναι τόσον σοβαρὸν ὥστε νομίζομεν ὅτι καὶ αἱ ἀπαγορεύσεις δέον νὰ καταστῶσιν αὐστηρότεραι καὶ ἡ λῆψις μέτρων τηρήσεως αὐτῶν λυσιτελεστέρα.

Ἐὰν δὲν διατεθῇ καταδιωκτικὸν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν οἱ καταστροφεῖς τοῦ ἐναλίου πλούτου μας θὰ συνεχίζουν ἀνενόχλητοι τὴν κακοποιὸν δρᾶσιν των.

Ο ΣΥΝ)ΣΜΟΣ ΑΛΙΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Μετὰ λύπης μας ἐπληροφορήθημεν τὴν ἀδράνειαν τοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἁλιέων Νέων Μουδανιῶν, ὁ ὁποῖος ἔχει περιέλθει εἰς κατάστασιν μαρασμοῦ. Διατὶ οἱ συμπαθεῖς ἁλιεῖς τῶν Νέων Μουδανιῶν ἔχουν ἀποστῇ τῆς συνεταιριστικῆς των δράσεως; τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τοὺς ἔκαμε νὰ χάσουν τὴν πίστιν των εἰς τὴν ἱκανότητα τοῦ Συνεταιρισμοῦ των ὅπως βελτιώσῃ τὰς συνθήκας τῶν ἐπαγγελματικῶν των ἀγώνων; νομίζομεν ὅσα ἐμπόδια καὶ ἂν συννήντησαν πρέπει μετὰ θάρρους νὰ τὰ ὑπερπηδήσουν καὶ συνενωμένοι νὰ ἀγωνισθοῦν, διότι μόνον οὕτω θὰ ἐπιτύχουν τὴν καλυτέρευσιν τῆς ἐντίμου καὶ κοπιώδους ζωῆς των.

Ἡ ἁρμοδία ἐποπτεία καὶ ὅλοι οἱ ὑπεύθυνοι ἐν προκειμένῳ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ἐνεργήσουν, ὥστε νὰ μὴ διαλυθῇ τελικῶς ὁ ἀδρανήσας αὐτὸς Συνεταιρισμὸς διὰ τῆς παροχῆς πάσης ἠθικῆς ἢ καὶ ἄλλης ἐνισχύσεως.

Η ΜΠΕΚΑΤΣΑ

Σ. ΤΣΙΤΣΑ

Τὸ νοστιμώτερο κρέας, ὕστερα ἴσως ἀπὸ τὸ ὀρτύκι, εἶναι τῆς μπεκάτσας καὶ γι' αὐτὸ τὴν περιμένουνε μὲ λαχτάρα κάθε χρόνο τὴν ἐποχὴ αὐτὴ οἱ κυνηγοί μας. Εἶναι ἀποδημητικὸ πουλί. Μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὶς ψυχρὲς βορεινὲς χῶρες μὲ τὰ πρῶτα ρίγη τοῦ χειμῶνα—συνήθως τὸ Νοέμβρη ἢ ἐνωρίτερα, ὅταν ἔχουμε πρώϊμο χειμῶνα—καὶ φεύγει τὸ Φλεβάρη. Τὰ διαβατάρικα νοστιμώτατα ἐπίσης γιὰ τὸ κρέας τους πουλιά—τριγόνια, ὀρτύκια—φεύγουν συνήθως ἀρχὲς τοῦ Ὀκτώβρη. Ὡς ποὺ νὰ τὰ διαδεχθοῦν οἱ μπεκάτσες οἱ κυνηγοί μας ἔχουνε κι' αὐτοὶ τὴ νεκρὴ ἐποχή. Τὴ «μόρτ σαιζὸν» σὰν τὰ θέατρα καὶ τοὺς κινηματογράφους. Ἐννοεῖται τὰ πληρώνει τότε πάλι ὁ φτωχὸς λαγὸς καὶ οἱ λίγες πέρδικες ποὺ ἀπέμειναν. Οἱ κυνηγοί μας δὲ μένουν μὲ σταυρωμένα χέρια. Ἀλλὰ τὶς μεγάλες πρεμιέρες τὶς χαίρεται μὲ τὸ κυνύγι τῆς μπεκάτσας. Σκόλαψ εἶναι τὸ ἐπίσημο ὄνομα τῆς μπεκάτσας. Ἔχει χρῶμα καστανὸ καὶ μέγεθος μεγαλύτερο ἀπὸ τοῦ περιστεριοῦ. Εἶναι σημαδιακὴ ἀπὸ τὴ μακρουλὴ μύτη της μὲ τὴν ὁποία σκαλίζει τὴ γῆ καὶ ξετρυπώνει τὰ σκουλίκια, γυμνοσαλιάγκους, ζουζούνια κ.λ.π. Τὴν ὥρα δὲ ποὺ ἡ μύτη της ἀσχολεῖται μὲ τὴν τροφή της, τὰ μάτια της φυλᾶνε ἄγρυπνα σὰ δραγάτες, ἀνιχνεύοντα σκιές, θόρυβους, ἀνέμους φύλλα τρεμάμενα. κάθε ἀνάσα τοῦ λόγγου. Τὰ μάτια της εἶναι στὴ κορφὴ στὸ κεφάλι. Βελουδένια στὴ φτιασιὰ καὶ ἀθῶα στὴν ἔκφραση. Μόλις ἀντιληφθῆ κίνδυνο φεύγει περπατῶντας ἢ πετῶντας ἢ, ἂν δὲν προφτάση, στρώνει. Τὴν ἡμέρα συνήθως ζῆ στὰ ψηλώματα μέσα στὰ δάση, γιατὶ εἶναι πουλὶ τοῦ δάσους. Καὶ τὸ βράδυ-βράδυ, μόλις ἀρχίσει νὰ σουρουπώνει πετάει σὲ χαμηλώτερες θέσεις, ὅπου ξενυχτάει γιὰ νὰ ξαναπετάξη τὴν αὐγὴ κατὰ τὰ ψηλώματα. Τὸ δρομολόγιό της αὐτὸ κι' ὅλη γενικῶς ἡ ζωὴ της ἀκολουθεῖ ἀκρίβειαν ἀγγλικοῦ πρωτοκόλου. Αὐτὴ τὴν ἀκρίβεια τὴν ἐκμεταλλεύονται οἱ κυνηγοί μας. Γι' αὐτὴ δὲ τὴν τακτικὴ της πολλοὶ τὴν θεωροῦν ὡς τὸ ἡλιθιώτερο πουλί. Δὲν τῆς κόβει δηλαδὴ ν' ἀλλάζη στέκια καὶ δρομολόγια γιὰ νὰ παραπλανεύη τοὺς κυνηγοὺς καὶ νὰ γλυτώνη τὰ ντουφέκια τους. Μιὰ μέρα σὲ μιὰ πλατανοσκέπαστη λαγκαδιὰ τῆς Λοκρίδος μιὰ παρέα Ἀθηναίων κυνηγῶν εἶχεν ἀνοίξει σωστὸ πόλεμο. Εἶχε καεῖ ὁ πλάτανος ἀπὸ τὶς ντουφεκιές. Ὅλες ὅμως τζίφος. Οὔτε φτερὸ ὁ μιλιταριστικὸς ἀπολογισμός. Ἦταν δύο μπεκάτσες ὁ στόχος τῆς μάχης. Σὲ ἀπορία μου, ἕνας ντόπιος χωρικὸς μοῦ εἶπε, πὼς τὰ ἴδια εἶχαν γίνει καὶ τὴν περασμένη Κυριακή. Καὶ οἱ μπεκάτσες δὲν βάζουν μυαλό. Τόσο ἄγριο ντουφεκίδι τὸ ξεχνᾶνε γρήγορα καὶ πάλι ξανάρχονται στὸ ἴδιο στέκι. Παρ' ὅλη ὅμως αὐτὴ τὴ βλακεία της δὲν εἶναι καθόλου εὔκολο, τὸ κυνήγι της. Οἱ κυνηγοί μας ποὺ πολλὲς φορὲς γυρίζουν μὲ τὸ σάκκο τους ἀδειανὸ ἢ φουσκωμένο μὲ καμμιὰ ζεστὴ κουλούρα φιλόξενης ἀγροικίας ξέρουν καλύτερα γιὰ τὴν ἐξυπνάδα τῆς μπεκάτσας. Τὸ πεταγμά της εἶναι τεχνικό. Ἕνα στρωτὸ φευγιό, οὔτε γρήγορο, οὔτε σιγανὸ μ' ἀνοιχτὲς φτεροῦγες, ποὺ μόλις τὶς παίζει. Πολλὲς φορὲς ἐκεῖ ποὺ πετάει κάνει ἕνα ἀπότομο κατέβασμα καὶ κάθεται. Ἂν ἐκείνη τὴν στιγμὴ τὴν ντουφεκίση ἄπειρος κυνηγὸς θὰ πιστέψη πὼς τὴ γκρέμισε καὶ μπορεῖ νὰ ψάχνη αὐτὸς καὶ τὸ σκυλί του ὥρα πολλὴ γιὰ τὴ σκοτωμένη μπεκάτσα, ἐνῶ αὐτὴ τοὺς ἔχει ἀφίσει,.. γειά. Στὸν κίνδυνο ἡ μπεκάτσα πετιέται ἄξαφνα μὲ λαχταριστὸ πέταγμα. Ἕνα τετράστιχο λέει:

Τῆς πέρδικας τὸ πέταγμα
τοῦ τριγονιοῦ τὸ νάζι
καὶ τῆς μπεκάτσας τὸ πρά, πρὰ
μέσ' στὴν καρδιά μου σφάζει.

Ὁ λαὸς πιστεύει ὅτι στὰ σπλάχνα της κρύβεται μαργαριτάρι. Μερικοὶ κυνηγοὶ λένε ὅτι τὰ ἴδια της τὰ σπλάχνα εἶναι μαργαριταρένια καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀφαιροῦνται στὸ μαγείρεμα. Ἴσως ἡ δοξασία αὐτὴ βγῆκε, γιατὶ τὰ ἐντόσθια, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ στομάχι, ὅταν ψηθῆ ἡ μπεκάτσα καὶ λυώσουν στὸ λαδολέμονο γίνονται ἡ νοστιμώτερη σάλτσα ποὺ ὑπάρχει. Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι τὰ ἔντερα ὅλων τῶν πουλιῶν εἶναι καθαρὰ—καὶ γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τὰ βγάζομε στὸ μαγείρεμα—γιατὶ στὸ ἄξαφνο σηκωμά τους κσυτσουλᾶνε ἀπὸ τὸ φόβο τους. Πάντως τὸ ψήσιμο τῆς μπεκάτσας χρειάζεται τέχνη καὶ προσοχή. Ὁ μάγειρος ἢ ἡ νοικοκυρά πρέπει νὰ ξέρη νὰ τὰ σιγοψήνει ἔτσι ὥστε ἐπάνω στὴ σχάρα νὰ βράζη μὲ τὸ λαδολέμονο ἀνακατωμένο μὲ ἁγνὸ βούτυρο καὶ πρὶν σχιστεῖ ἡ κοιλιά της καὶ βγοῦν ἔξω τὰ ἐντόσθια, νὰ τὰ βγάζη ἕτοιμα ψημένα. Τὰ ἐντόσθια λυώνοντας ὕστερα μέσα στὸ λαδολέμονο, ὅπως εἴπαμε γίνονται μιὰ σάλτσα, ποὺ ἀφήνει τὴ γλυκύτερη ἀνάμνηση στὸν οὐρανίσκο. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, μαζὶ δηλαδὴ μὲ τὰ ἐντόσθια. ψήνονται ἀπὸ τα ψάρια, οἱ σκάροι, γ' αὐτὸ τοὺς λένε μπεκάτσες τῆς Θάλασσας. Ὥστε ὅσοι ἀναγνῶστες μου δὲν θἄχουν τὴν εὐτυχία αὐτὸ τὸ χειμῶνα νὰ ἀπολαύσουν μπεκάτσες τῆς στεριᾶς, ψημένες ὅπως εἴπαμε, ἂς ἀρκεσθοῦν στὶς θαλασσινὲς μπεκάτσες. Βλέπετε δὲν μποροῦμε νὰ εἴμεθα ὅλοι προνομιοῦχοι κηνηγοί. Ὅσοι δὲν φτάνουν τὸ κοτόπουλο, πυργοριοῦνται μὲ τὸ γνωστὸ κίτρινο κουτάκι τοῦ μπακάλη. Μὲ τὴ σκόνη δηλαδὴ τοῦ.... ζωμοῦ τῆς κόττας.

ΣΤΕΛΛΑ ΦΩΤΕΙΝΟΥ

Ποὺ ἐπιμελεῖται καὶ μεταδίδει τὸ Πρόγραμμα τῆς Φωνῆς τῆς Ἀμερικῆς μὲ τίτλο: «ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΑΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ».

Ἡ Φωνὴ τῆς Ἀμερικῆς μεταδίδει καθ' ἑκάστην τὴν 7ην μ. μ. ἀπὸ τὸν Ἀμερικανικὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν τῆς Θεσσαλονίκης εἰδικὸν Μουσικὸν Πρόγραμμα μὲ τίτλον «Τὸ Μουσικόν σας Πρόγραμμα». Τὴν ἐκπομπὴν αὐτὴν ἐπιμελεῖται ἡ Δ)νὶς Στέλλα Φωτεινοῦ, ἡ ὁποία παρακαλεῖ τοὺς ἀκροατάς της νὰ τῆς γράφουν τὰς προτιμήσεις των ἀναφορικῶς μὲ τὴν μουσικὴν τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκούσουν.

Ἡ Δ)νὶς Φωτεινοῦ ἐγεννήθη εἰς τὴν Κέρκυραν ὅπου συνεπλήρωσε τὰς γυμνασιακάς σπουδάς της. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας της ὡς ἐθελοντὶς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ὅταν ἔληξε ὁ πόλεμος τὸ 1948 ἡ Στέλλα μετέβη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας Ἀργότερον ἀπεφάσισεν νὰ παραμείνη εἰς τὴν χώραν αὐτήν. Ὅμως ἡ καρδιά της ἔμεινε εἰς τὴν Κέρκυρα καὶ σκοπεύει νὰ ἐπανέλθη ἐκεῖ

Τὸ 1951, ἡ Δ)νὶς Φωτεινοῦ προσελήφθη ὡς ἐκφωνήτρια τῆς Ἑλληνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Φωνῆς τῆς Ἀμερικῆς Ταυτοχρόνως συνέχισε τὰς σπουδάς της εἰς τὸ Κολλέγιο Χάντερ, ὅπου παρηκολούθησε μαθήματα Ἀγγλικῆς Λογοτεχνίας. Ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς ὁμιλεῖ τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν γερμανικὴν καὶ συνεννοεῖται καλῶς εἰς τὴν ἰταλικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΙΝ)

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Ὑπὸ ΔΗΜ. ΖΑΓΚΛΗ
Ὑποστρατήγου ἐ. ἀ.

(Ἐπιτομὴ)
ΧΡΥΣ. ΚΡΙΜΠΑ

«Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας»

(Δέκατον ὄγδοον)

Ἐκ τῶν ἀναφερθέντων, προκύπτουν τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα:

Ἡ πόλις Στρατονίκη, ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἀδελφὴν τοῦ Περδίκκα, ἡ ὁποία εἶχε τὸ ἴδιον ὄνομα;

Ἐὰν ὑπάρχη σχέσις, γιατὶ ἡ πόλις δὲν ἀναφέρεται, οὔτε ἀπὸ τὸν Θουκιδίδην, οὔτε ἀπὸ τόν Στράβωνα, οὔτε ἀπὸ τοὺς ἄλλους συγγραφεῖς;

Μήπως ἡ πόλις ἐκτίσθη ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Στράβωνος, δηλ. μετὰ Χριστόν;

Αἱ πιθαναὶ ἀπαντήσεις εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτά, εἶναι αἱ ἑξῆς:

Δὲν ἀποκλείεται τὸ ὄνομα τῆς πόλεως νὰ ἔχη σχέσιν μὲ τὸ ὄνομα τῆς ἀδελφῆς τοῦ Περδίκκα. Πιθανὸν ὁ Περδίκκας, πρὸς τιμὴν τῆς ἀδελφῆς του καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Θρακικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὴν Χαλκιδικὴν καὶ τὴν ἄλλην Μακεδονίαν, νὰ ἔκτισε τὴν πόλιν.

Ὁ Θουκυδίδης δὲν ἀναφέρει τὴν Στρατονίκην. Εἶναι πιθανόν, ἡ πόλις νὰ ἐκτίσθη κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς βασιλείας τοῦ Περδίκκα (448—413 π.Χ) τὰ ὁποῖα συμπίπτουν μὲ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς τοῦ Θουκυδίδου, ὁπότε δὲν ὑπῆρχε καιρὸς νὰ ἀναφερθῆ.

Εἰς τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἡ Στρατονίκη δὲν ἔπαιξε κανένα ρόλον, διότι θὰ τὴν ἀνέφεραν οἱ ἱστορικοί Φαίνεται ὅτι ἦταν πόλις μικρὴ καὶ ὄχι τόσον σημαντικὴ (πόλισμα).

Τὸ ζήτημα εἶναι ὅτι δὲν τὴν ἀναφέρει καὶ ὁ Στράβων. Τρεῖς λόγοι μποροῦν νὰ δώσουν πιθανὴν ἐξήγησιν εἰς τὴν ἀπορίαν.

1) Τὸ βιβλίον Ζ' τοῦ Στράβωνος τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν Μακεδονίαν, δὲν σώζεται. Μερικὰ στοιχεῖα τοῦ βιβλίου, ὀφείλονται σὲ κάποιον ἀδέξιον ἐπιτομέα μᾶλλον τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς, ὁ ὁποῖος σὲ πολλὰ σημεῖα πέφτει σὲ ἀντιφάσεις ἢ σημειώνει ἀνακριβείας. Ὁ Στράβων εἰς τὰ ἄλλα συγγράμματά του ἐκφράζεται γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα μὲ ἀκρίβειαν, σαφήνειαν καὶ εἰλικρίνειαν.

Δὲν ἀποκλείεται λοιπόν, ὁ ἐπιτομεὺς τοῦ Στράβωνος, νὰ παρέλειψε τὴν ἀναγραφὴν τῆς Στρατονίκης τὴν ὁποίαν ἴσως νὰ ἀνέφερε τὸ πρωτότυπον.

2) Ὁ Στράβων, πολλὲς περιοχὲς ἐπεσκέπτετο μόνος του, ἐφ' ὅσον τοῦ ἦτο δυνατόν. Διαφορετικὰ ἐστηρίζετο εἰς πληροφορίας ἄλλων προσώπων. Δὲν ἀποκλείεται νὰ ἔχωμεν ἐν προκειμένῳ, αὐτὴν τὴν περίπτωσιν, ὁπότε οἱ πληροφορίες ὑπῆρξαν ἐλλειπεῖς.

3) Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Στράβωνος ἦ καὶ προηγουμένως, πιθανόν, ἡ πόλις Στρατονίκη, νὰ ἦτο μικρὴ καὶ ἀσήμαντη καὶ δὲν γινόταν ἰδιαίτερος λόγος γι' αὐτήν. Ἡ ἄποψις αὐτὴ εἶναι σοβαρά, διότι δίπλα εἰς τὴν Στρατονίκην, ὑπῆρχε ἡ ἰσχυρή, πλουσία, πολυάνθρωπη καὶ δοξασμένη Ἄκανθος καὶ ὅλες οἱ ἄλλες πόλεις γύρω, ἐσκιαζοντο καὶ ἐπιέζοντο ἀπὸ αὐτήν

Ἡ ἱστορία διδάσκει, ὅτι εἰς τὴν ἰδίαν περιοχὴν καὶ εἰς πολὺ κοντινὴν ἀπόστασιν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν ταυτοχρόνως δύο πόλεις μὲ σημαντικὴν ἀξίαν. Καὶ ἂν συμβῆ τοῦτο, θὰ ἔλθη στιγμή, ποὺ ἡ μία θὰ κυριαρχήση ἐπὶ τῆς ἄλλης.

Προπολεμικῶς, εἰς τοποθεσίαν τοῦ Στρατωνίου, εὑρέθησαν ἀρκετὰ χρυσᾶ νομίσματα τῆς Ἀκάνθου. Τὸ γεγονὸς αὐτό, δείχνει ὅτι ἡ Στρατονίκη δὲν εἶχε δικά της νομίσματα, ἀλλὰ εἰς τὰς συναλλαγάς, ἐχρησιμοποιοῦσε, τὸ νόμισμα τῆς Ἀκάνθου.

Κάτω ἀπὸ τὴν πίεση καὶ τὴν ἰσχυρὴ ἀκτινοβολία τῆς Ἀκάνθου ἔσβυνε καὶ ἐμηδενίζετο ἡ παρουσία τῆς Στρατονίκης. Ἂς ὑποθέσουμε λοιπόν, πὼς αὐτό, ἀποτελεῖ λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον παραλείπουν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς νὰ ἀναφέρουν τὸ ὄνομά της.

Ἀργότερα, ὅταν κατεστράφη ἡ Ἄκανθος μπορεῖ νὰ ἀνεπτύχθη ἡ Στρατονίκη, ὁπότε δίνεται εὐκαιρία εἰς τὸν Πτολεμαῖον νὰ τὴν ἀναφέρη.

Ἐξ ἄλλου, ὅλα τὰ συγγράμματα ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὰ ὁποῖα ἦσαν πολλὰ καθὼς καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ποὺ ἐγράφησαν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ἀπωλέσθησαν καὶ δὲν γνωρίζουμε ἂν ἔκαναν λόγον διὰ τὴν Στρατονίκην.

Καταστροφεῖς τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν, θεωροῦνται οἱ Ρωμαῖοι, οἱ ὁποῖοι ἐφοβοῦντο τόσον τοὺς Μακεδόνας ὡς ἰσχυροὺς ἀντιπάλους καὶ γενναίους πολεμιστάς, ὥστε ἐπεδόθησαν μὲ μανίαν εἰς τὴν καταστροφὴν παντὸς γραπτοῦ ἢ ἄλλου μνημείου, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἀπόγονοι θὰ ἐφωτίζοντο διὰ τὴν δόξαν καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν προγόνων των. Οἱ Ρωμαῖοι ἠθέλησαν νὰ κόψουν τὴν ἱστορικὴν ἐπαφὴν τῶν Μακεδόνων μὲ τοὺς προγόνους των, νὰ νεκρώσουν τὴν ἱστορικὴν συνείδησιν αὐτῶν ὥστε νὰ μὴ τοὺς γεννηθῆ ἡ διάθεσις νὰ συνεχίσουν τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν των, διότι τότε θὰ ἐπαναστατοῦσαν καὶ θὰ κατεδίωκον τοὺς Ρωμαίους κατακτητάς. Ἤλπιζαν μὲ τὸν τρόπον αὐτόν, νὰ διαιωνίσουν τὴν κυριαρχίαν των ἐπὶ τῆς Μακεδονίας, βυθίζοντας τοὺς Μακεδόνας εἰς τὸ πνευματικὸ σκοτάδι.

Παρ' ὅλα τὰ ἀναφερθέντα, βέβαιον, εἶναι, ὅτι εἰς τὴν θέσιν τοῦ Στρατωνίου, ὅπως προηγουμένως ἀναφέραμε, ὑπῆρχε ἀρχαία πόλις τῆς ὁποίας σώζονται τὰ ἐρείπια, εὑρίσκονται μαρμάρινες στῆλες,τάφοι, μικρὰ ἔγχρωμα ἀγγεῖα, καθὼς καὶ νομίσματα τῆς Ἀκάνθου.

Πρὸ ὀλίγων μηνῶν, ἕνα τέτοιο ἀγγεῖο ἐπεδείχθη εἰς ἀρχαιολόγον, ὁ ὁποῖος ἀπήντησε ὅτι ἀνάγεται εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ τετάρτου αἰῶνος πρὸ Χριστοῦ ἢ καὶ ἐνωρίτερα. Ἄρα ἡ πόλις ὑπῆρχε τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Τώρα, ἂν λεγόταν Στρατονίκη ἢ ὄχι εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον δύναται νὰ λύση ἀσφαλῶς μόνον ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἄλλωστε, οὔτε φιλοδοξεῖ οὔτε μπορεῖ νὰ λύση τέτοιου εἴδους προβλήματα Ἁπλῶς ἀναφέρει καὶ σχετίζει τὰ δεδομένα τῶν ἱστορικῶν, γιὰ νὰ λάβη ἡ ἰδία πρῶτα μίαν ἰδέαν καὶ νὰ μεταδώση ἐν συνεχείᾳ τὴν ἰδέαν αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους, διὰ τὴν λαμπρὰν ἱστορίαν τῆς Χαλκιδικῆς.

ΤΕΛΟΣ

ΔΩΡΕΑΙ

Εἰς μνήμην τοῦ πρὸ ἡμερῶν ἀποβιώσαντος Νικολάου Γ. Μελᾶ, ἡ σύζυγός του Μαρία ἐδώρησε τὰ κάτωθι:

1) Δύο χρυσᾶς λίρας Ἁγγίας εἰς Ἐκκλησίαν Ἅγ. Μόδεστος Καλυβῶν—Πολυγύρου.

2) Μία χρυσῆ λίρα εἰς Σχολεῖον Καλυβῶν.

3) Ἓξ χρυσᾶς λίρας εἰς Ἐκκλησίαν Ἅγ. Νικόλαος Πολυγύρου, διὰ κατασκευὴν εἰκόνος Ἐσταυρωμένου.

4) Μία χρυσῆ λίρα εἰς Δημοτικὸν Σχολεῖον Πολυγύρου.

5) Δύο λίρας ὑπὲρ τῆς Φιλαρμονικῆς Πολυγύρου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθοῦσα ἐκ τῆς βαθυτάτης θλίψεως ἐπὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀγαπητοῦ μου συζύγου Νικολάου, θεωρῶ ὑποχρέωσιν μου νὰ εὐχαριστήσω ἅπαντας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μου ἰδιαιτέρως τὸν Δῆμον Πολυγύρου ὅστις δι' ἰδιαιτέρου ψηφίσματος παρηκολούθησεν τὴν κηδείαν τόσον ὁ κ. Δήμαρχος ὡς καὶ ἅπαντες οἱ κ. κ. Δημοτικοὶ Σύμβουλοι.

Πολύγυρος τῇ 22 Δ)βρίου 1955

Ἡ Σύζυγος
ΜΑΡΙΑ Ν ΜΕΛΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ
ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΤΟΥ
εὐσύνοπτος ἱστορικὴ μελέτη ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἀλέξανδρος Α' ὁ Φιλέλλην καὶ ἡ συμβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Μακεδονίας». Ἡ μελέτη αὕτη ῥίπτει ἄπλετον φῶς εἰς τὴν ἑλληνικότητα τῆς Ἀρχαίας Μακεδονίας καὶ ἀξίζει νὰ μελετηθῆ ἀπὸ πάντα Ἕλληνα. Πωλεῖται εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα τῆς Θεσ)νίκης ἀντὶ δρχ. 10.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Χριστούγεννα, πρωτούγεννα,
τώρα Χριστὸς γεννιέται·
κι ὁπόχει μάννα κίνησε
κι ὅλον τὸν κόσμο ἀρνιέται.

Στὸ παραγώνι τοῦ τζακιοῦ
μιὰ θέση ποὺ ἦταν ἄδεια,
εὐκὲς καὶ γέλοια γιόμισε
καὶ στρώθηκε μὲ χάδια.

Κ' ἡ Παναγιὰ ἀπ' τὸ κόνισμα
σὰ σπιτικιὰ χαιρόνταν·
σὰ μάνα καλωσόριζε·
σὰν στὸν καιρό της, ὅταν.....

Α. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

"ΟΥΚ ΗΝ ΑΥΤΟΙΣ ΤΟΠΟΣ,,

Γιατὶ λοιπὸν ἡ γῆ τόσο ἀφιλόξενη ὥστε ὁ μέγιστος Ἐπισκέπτης νὰ μὴ βρίσκη τόπο κατὰ τὴ γέννησή του.

Γιατὶ παρουσιάζει τόση στενότητα τόπου στὸν γεννηθέντα Σωτῆρα;

Δὲν ἀρνεῖται ἡ γῆ τόπον, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι ποὺ κατοικοῦν πάνω σ' αὐτή. Πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ βρῆ τόπο στὶς ψυχὲς τῶν Ἰουδαίων ὁ ταπεινὸς Κύριος; Σ' αὐτὲς εἶχε ἐνθρονισθῆ ὁ φαρισαϊκὸς ἐγωϊσμός, ἡ φιλαρχία, ὁ φθόνος, τὸ ψεῦδος.

Ἡ ἀφόρητη ἐκείνη στενότης τοῦ τόπου στὸ κατάλυμα τῆς Βηθλεέμ, ὑπῆρξε τὸ συμβολικὸ γεγονός, ποὺ προεικόνιζε τὴν ὑποδοχὴ ποὺ θὰ εὕρισκε ὁ Σωτὴρ στὸ λαό του.

«Οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος». Εἴκοσι αἰῶνες πέρασαν ἀπὸ τότε. Καὶ ὅμως ἀκόμη καὶ σήμερα ὁ κόσμος, καὶ μάλιστα ὁ λεγόμενος χριστιανικός, στὸ σύνολό του ἐπαναλαμβάνει πρὸς τὸν Σωτῆρα τὴν ἴδια διαγωγή. Δὲν τὸν στέλνει στὴ φάτνη, τὸ στέλνει στὸ ναὸ ἀπ' τὸν ὁποῖο ὅμως λείπουν οἱ Χριστιανοί. Ἑτοιμάζει γιορτὲς μεγαλοπρεπεῖς, παραθέτει Χριστουγεννιάτικα τραπέζια μὲ ποικιλία φαγητῶν, ἀλλὰ δὲ δίνει τὴ καρδιά του στὸ Χριστό. Καὶ πολλοί, ἀλλοίμονο, θὰ κάνουν καὶ φέτο Χρισιούγεννα χωρὶς Χριστό!

Ἀλλὰ ὄχι· τὸ «οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος» δὲν θὰ πρέπη νὰ ἰσχύη στὰ 1956 Τὸ μήνυμα τῆς σωτηρίας καὶ τοῦ λυτρωμοῦ, ποὺ ὄφερε τὸ Βρέφος τῆς Βηθλεέμ, θὰ πρέπη νὰ αἰχμαλωτίζη τὶς καρδιές μας καὶ νὰ φλογίζη τὰ στήθη μας, γιὰ νὰ πέσουν κι οἱ σκοτεινὲς νυχτερίδες πολλῶν φόβων καὶ ἀγωνιῶν ποὺ διαυλακώνουν σήμερα τὸ στερέωμα τοῦ πλανήτη μας. Τότε ἡ ἀνθρωπότης θὰ ξυπνήση σὲ μιὰ καινούργια μέρα γιὰ νὰ ζήση μέσα στὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία.

ΙΩΑΝ. ΤΑΣΙΟΣ

ΤΑ ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΡΙΖΑ, 22.— Τὴν 7ην τρέχοντος ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 7 μ.μ. ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τῆς Νυκτερινῆς Σχολῆς ἐψάλη ἁγιασμός, παρισταμένων ἁπάντων τῶν ὑποχρέων, τῶν Κοινοτικῶν Ἀρχόντων, τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς καὶ πλῆθος κόσμου.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, ἀνέπτυξε δι' ὀλίγων τὸν σκοπὸν αὐτῆς ὡς καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα θὰ προκύψουν διὰ τοὺς φοιτῶντας ἐν αὐτῇ.

ΧΡ. ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΧΟΣ Γ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
Ἠλεκτροκαρδιογράφος τελευταίου συστήματος καὶ μεγίστης ἀκριβείας.
Δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς Πλάτωνος 1 (Παραπλεύρως Πρακτορ. Αὐτοκινήτων Χαλκιδικῆς).
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Τηλ. 62—21

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	» 150
Διαφ. Ὀργανισμῶν	» 150
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 3 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

Αἱ ἀνάγκαι τῶν χωρίων μας

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ

ΠΑΛΙΟΥΡΙ

Τὸ Παλιούρι ὅπως σχεδὸν ὅλα τὰ χωριὰ τῆς Κασσάνδρας εἶναι ἕνα ὠμορφώτατο χωριό, χτισμένο στὴν κορυφὴ ἑνὸς καταπράσινου λοφίσκου. Ἔχει περὶ τοὺς 1000 κατοίκους, ἀλλὰ στερεῖται τῶν πάντων. Ἡ ὕδρευσις γίνεται ἀπὸ μίαν βρύσην ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἔξω τοῦ χωριοῦ. Τηλέφωνο ἐπίσης δὲν ὑπάρχει. Ἡ Κοινότης ἐζήτησεν ἐπανειλημμένως τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Ο.Τ.Ε. Προσεφέρθη νὰ διαθέσῃ τὴν προσωπικήν ἐργασίαν καὶ τοὺς στύλους, ἀλλὰ ὅλοι ἐσίγησαν. Σημειωτέον ὅτι ἡ Κοινότης καὶ προπολεμικῶς μέχρι τὸ 1945 εἶχε τηλέφωνον. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Α΄. Συγκροτήματος τοῦ Ο.Τ.Ε. Θεσ)νίκης δι' ἐγγράφουτου πρὸς τὴν Κοινότητα ζητεῖ νὰ τοῦ γνωρίσουν τὶ διαθέτει ἡ Κοινότης, διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ σύνδεσις. Ὅλα καλὰ καὶ ἅγια. Καταλαβαίνουμε τὴν ἐμπορικὴν πρᾶξιν τοῦ Ο.Τ.Ε. ἀλλὰ τώρα ἡ Κοινότης δὲν ἔχει καθόλου χρήματα διότι τὰ διέθεσε ὅλα διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Δημοτικοῦ της Σχολείου, τὸ ὁποῖον περήφανα προβάλλει τὴν σιλουέτα του στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ. Τὸ Σχολεῖο αὐτὸ εἶναι κατὰ κύριον λόγον ἔργον τοῦ ἐκ Κύπρου δημοδιδασκάλου κ. Σύβακα, ὅστις παρὰ τὰ ὑπεραρκετὰ χρόνια ὑπηρεσίας δὲν παραιτεῖται ἐὰν δὲν τελειώσῃ ἡ ἀποπεράτωσις. Ἕνα εὖγε ἀξίζει εἰς τὸν διδάσκαλον αὐτὸν ὅστις ἠνάλωσε πολλὰ ἔτη ζωῆς του εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Παλιουρίου καὶ τώρα ἐργάζεται παντὶ σθένει διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σχολείου του, δίδοντας ἀκόμα χρήματα καὶ ἀπὸ τὴν τσέπην του.

Τὸ Παλιούρι εἶναι Κοινότης ἀπομεμακρυσμένη, καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ προσεχθῇ. Διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν νέων δὲν ὑπάρχει καμμία ἐλπίς. Κανένας σύλλογος. Θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ μία ἔκκλησις πρὸς τὶς δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς βιβλιοθῆκες νὰ ἀποστείλουν εἰς τὴν ἀποκλεισμένην αὐτὴν Κοινότητα λίγα βιβλία ἀπὸ τὰ περισσεύματα, διὰ νὰ μπορέσουν οἱ νέοι κάτι νὰ διαβάσουν, κάτι νὰ μάθουν, κάτι νὰ δοῦν. Δὲν πρέπει νὰ παραμελοῦμε τόσο ἐπικίνδυνα τὴν νέα γεννεά, γιατὶ ἀπὸ αὐτὴν θὰ ζητήσουμε τὴν προάσπισιν καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Δρόμος ὅπως εἶναι γνωστὸν δὲν ὑπάρχει. Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Κασσάνδρας, ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως συνεχισθῇ μὲ χαλικόστρωσιν ἡ ὁδὸς πρὸς Χρούσω, ἥτις πλησιάζει τὸ Παλιούρι. Αὐτὸ θὰ εἶναι εὐχῆς ἔργον διὰ νὰ μὴ ταλαιπωροῦνται τοὐλάχιστον οἱ κάτοικοι μεταβαίνοντες εἰς τὴν Καψόχωραν ὅταν θέλουν νὰ ταξιδεύσουν.

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ εἶναι ἐπίσης ἐκλεκτὸ χωριὸ μὲ περίφημον θέαν. Ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως ἔχει θαυμασίας καλλονῆς. Ὅμως καὶ αὐτὴ εἶναι παραμελημένη. Νερὸ δὲν ἔχει. Τὸ μέγιστον προνόμιον εἶναι τό... τηλέφωνον. Δρόμος ὅμως δὲν ὑπάρχει!

Γενικὴ Συνέλευσις Συλλόγου Γονέων καὶ Κηδεμόνων Μαθητῶν Γυμνασίου Βάλτης

Τὴν 18ην τρέχοντος μηνὸς συνῆλθον εἰς Βάλταν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν Βάλτῃ Γυμνασιακοῦ Παραρτήματος, ἵνα συζητήσουν ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ὡς διαμορφοῦται αὕτη κατόπιν τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, δι' ἧς ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς καθηγητάς, οἵτινες ὑπηρετοῦσιν εἰς τὰ Παραρτήματα, νὰ δέχωνται καὶ λαμβάνουν παρὰ τῶν γονέων τῶν μαθητῶν ἐπιμίσθιον.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ ἀνωτέρω Συλλόγου συνεζήτησεν ἐν πλάτει τὸ σοβαρὸν αὐτὸ θέμα, διεπίστωσε τὸν κίνδυνον τῆς διαλύσεως τοῦ Παραρτήματος, ἥτις θὰ ἐπέλθῃ ἐλλείψει διδακτικοῦ προσωπικοῦ, καθόσον εἶναι βέβαιον, ὅτι οἱ καθηγηταί οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπεσπασμένοι εἰς αὐτὸ τῇ αἰτήσει των, εὐθὺς ὡς παύσῃ ἡ χορήγησις εἰς αὐτοὺς τοῦ ἐπιμισθίου θὰ ἐπιδιώξουν καὶ θὰ ἐπιτύχουν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς θέσεις των.

Κατόπιν μακρᾶς συζητήσεως ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅπως καταβληθοῦν σύντονοι ἐνέργειαι διὰ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

ΓΙΑΝ. Δ. ΤΕΡΤΥΛΛΙΝΗΣ

Παληὲς Ἱστορίες

"ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ,,

ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Παλληκάρι ἦταν, καμμιὰ εἰκοσαριὰ χρονῶν, ψηλός, σωστὸς ἀντρούκλας καὶ μορφόπαιδο, ὁ Χριστόδουλος ὁ Σαράφης ἀπ' τὴν Ἀρναία, ὅταν εἶχε ὁ πατέρας του παπουτσίδικο στὴ Στρατονίκη καὶ δούλευε μὲ τὰ παιδιά του.

Μιὰ μέρα τὸν ἔστειλε ὁ πατέρας του στὸ Στρατῶνι νὰ πάρῃ κάτι παραγγελίες καὶ τὸ βράδυ νὰ γυρίσῃ χωρὶς ἄλλο. Γυρνόντας ὅμως βρῆκε τοὺς δικούς του ἀρκαντάσηδες τοὺς Λεωνίδαν Τσότσιον, Στέργιον Ἀρβανίτην, Ἀριστ. Καλλιβάτσην, Σιάκον, ποὺ τὰ κουτσόπιναν στοῦ Λεωνίδα τὸ μαγαζί.

—Βρὲ καλῶς τοῦ Κοτόδουλο! κάτσε μωρὲ νὰ πάρ'ς κανένα.

Στρώθηκε κι' αὐτός, τὸ ἕνα ἔγινε πεντέξι καὶ τὸ γλέντι ἄναψε, μὲ τραγούδια, πειράγματα κι' ἀστεῖα.

Μερακλῆς ἀπὸ τότε γιὰ τὰ παληὰ τραγούδια, στάθηκε ν' ἀκούσῃ καὶ τὸ παληὸ τραγοῦδι ποὺ τὸ «τζιτζίνιζε» κλέφτικα ὁ Ἀρβανίτης.

Ἀπ' τὸ Σιουφέρι γύριζαν, μὲ [τοὺς φεργάδες πάουν,
Ἄϊντε νὰ πᾶ νὰ πατήσουμε [στὸν Ἴσβορο τὸ κάστρο,
Νὰ πάρουμ' ἄσπρα κὶ φλουριά, [φλουριὰ κὶ καραγρόσια
Ἄνοιξε κόρη Θόδουρη, κορίτση [Θοδουράκη.
Δὲ σᾶς ἀνοίγω μπρὲ σκυλιά, [σκυλιὰ Ἀρβανιτάδες,
γιατ' ἔχω Τούρκικον χαζνὰ κι' [ἔχω ρουμέϊκια βούλα.
ἔχω καὶ τὴ Πηγίνα μου στὸ [Πύργο κλειδωμένη
Νιὰ τὰ σιτζίμνια ἔρριχναν στὸν [Πύργο ἀνεβαίνουν.

Ἅμα γύρισε στὸ μαγαζὶ τοῦ λέει ὁ πατέρας του!! Θὰ πᾶς ἀπόψε στ' Λιαρίγκουβ κι ταχιὰ θὰ πάρ'ς ἕνα μλὰρ νὰ φέρ'ς τὰ πιτσιὰ ποὺ ἦρταν ἀπ' τ' Σαλουνίκ.

Παλληκάρι γεροδεμένο καθὼς ἦταν, δὲν λογάριαζε πορεία ὁ Χριστόδουλος. Ξεκινάει ἀπ' τὴ Στρατονίκη, περνάει τὰ Στάγειρα, στοῦ Βόκα, τίναξε ἀκόμα ἕνα διπλὸ καὶ δρόμο γιὰ τὴν Ἀρναία. Σὲ λίγο νύχτωσε. Ἔφτασε στὴ Χωρούδα καὶ κατηφορίζοντας βρέθηκε κοντὰ «στῆς Νύφης τὸ Γεφῦρι».

Κοντοστάθηκε καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ θυμήθηκε ὅσα εἶχε ἀκούσει γιὰ τὰ στοιχειὰ καὶ τὰ φαντάσματα ποὺ βγαίνουν τὴν νύχτα στῆς «Νύφης τὸ Γεφῦρι» καὶ κυττάζοντας κάτω τοῦ φάνηκε ὅτι εἶδε φῶτα, σὰν χρυσὲς γραμμὲς καὶ κάτι μάτια ποὺ γυάλιζαν κι' ἡ φαντασία του σχημάτισε μιὰ νύφη στολισμένη.

Φοβισμένος τρέχει καὶ λαχανιασμένος φτάνει στὴν Ἀρναία. Δὲν λέει σὲ κανένα τίποτε, γιὰ ὅ,τι εἶδε.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ, φόρτωσε τὰ πετσιὰ στὸ μουλάρι καὶ ξεκίνησε γιὰ τὴ Στρατονίκη. Ὅταν ἔφθασε στῆς «Νύφης τὸ Γεφῦρι» στάθηκε νὰ δῇ τὶ γίνεται ἐκεῖ κάτω. Καὶ εἶδε τότε τρία—τέσσαρα σκυλιὰ ποὺ τρώγαν ἕνα ψώφιο ἄλογο.

Ἂν δὲν τὸ διαπίστωνε αὐτό, κανένας δὲν θὰ τοὔβγαζε τὴν ἰδέα ὅτι δὲν εἶδε νύφη στολισμένη ἐκεῖνο τὸ βράδυ.

Ἀνάμεσα στὸ Νεοχῶρι καὶ τὰ Στάγειρα εἶναι ἕνα ξύλινο γεφῦρι ποὺ εἶναι σ' ὅλους γνωστὸ «τῆς Νύφης τὸ Γεφῦρι».

Ἀλλὰ πῶς πῆρε τ' ὄνομα αὐτὸ καὶ ποιὰ εἶναι ἡ Ἱστορία του, μᾶς τὸ διηγήθηκε ὁ Μπάρμπα Ἀργύρης μὲ τὸν χαρακτηριστικὸ διηγηματικό του τρόπο.

Τὰ παληὰ χρόνια, ἕνας νέος ἀπ' τὸ Νεοχῶρι ἦταν «συδεμένος» μὲ μιὰ κοπέλλα ἀπ' τὰ Στάγειρα τὸ παληὸ χωριὸ «Μαχαλᾶ».

Μὲ τὰ αὐστηρὰ ἤθη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ ἐπαφὲς τῶν ἀρραβωνιασμένων ἦταν πολὺ ἁραιὲς καὶ πάντοτε μὲ συμπαράστασι καὶ ἄλλων συγγενῶν.

Ἔτσι κι' ὁ Νεοχωρίτης πήγαινε ἀπὸ κάποτε κι' ἔβλεπε τὴ «συδεμένη» του στὸ Μαχαλᾶ καὶ μιὰ φορὰ τὸν κάναν καὶ τραπέζι ποὺ κάθησαν ὅλοι οἱ σπιτικοί. Κάθησαν δὲ κατὰ σειρὰν καὶ ἡ νύφη κι' ὁ γαμπρὸς ἀντικρυστά.

Σὲ μιὰ στιγμὴ ἡ πεθερὰ λέει στὸν πεθερο νὰ σπρώξῃ τὸ τσανάκι μὲ τὴ σαλάτα γιατὶ δὲν φτάνει ὁ γαμπρός: «Φτάνω, φτάνω, λέει ὁ γαμπρός, φτάνω ὡς τ' νὺφ• κι' ὁ πεθερὸς ἀγριεμμένος φωνάζει: «Φτάν'ς ὡς τ' νύφ' μὰ σοὶ τσακίζου τὰ χέρια».

Ἐπὶ τέλους ἔφτασ' ὁ καιρὸς καὶ ὡρίστηκε καὶ ἡ μέρα τοῦ γάμου. Ἑτοιμάσθηκαν ὅλα καὶ καβάλλα στ' ἄλογα στολισμένα μὲ τριὲς καὶ παρδαλᾶ μαντήλια καὶ βελέντσες παρδαλές, πῆραν τὸ δρόμο γιὰ τὸ Μαχαλᾶ, προπορευομένου τοῦ «μπράτιμου» μὲ τὸ φλάμπουρο καὶ τὰ λαλούμενα.

Ὅταν ἔφτασαν κοντὰ στὸ γεφῦρι, ἡ νύφη κάτι εἶπε στὴ μάννα της κρυφὰ κ' ἐκείνη στὶς ἄλλες γυναῖκες καὶ στὸν πατέρα κ' ἐκεῖνος ἔδωκε παραγγελιὰ νὰ σταματήσουν.

Τότε οἱ γυναῖκες τριγύρισαν τὴ νύφη, ἔκαμαν ἕνα κύκλο, τὴ βάλαν στὴ μέση γιατὶ «ζωρίστηκε» ἡ καϋμένη κι' ἤθελε νὰ ξαλαφρώσ'. Καὶ γιὰ νὰ μὴ γίνῃ σούσουρο, οἱ γυναῖκες ἄρχισαν καὶ τραγουδοῦσαν.

Μάρ' μέσ' τῆς νύφης τὰ λου- [λούδια,
τρία πουλάκια κελαϊδοῦσαν,
τὄνα λέει τ' ἄλλο κλαίει,
τ' ἄλλο κελαϊδεῖ καὶ λέει·
Ὅλη νύχτα περπατοῦσα
σκοτεινὰ δίχως φεγγάρι,
τὰ παπούτσια στὸ ζουνάρι,
ὡς ποὺ ναῦρω τὴν ἀγάπημ'
'κεῖ ποὺ πῆγα καὶ τὴ βρῆκα
στὰ κλαδιὰ περιπλεγμένη
στὰ λουλούδια στολισμένη
κ' ἔπλεκε χρυσὸ γαϊτάνι.

Τὸ πῆραν χαμπάρι καὶ οἱ ἄντρες κ' ἔκαμαν κ' αὐτοὶ ἕναν κύκλο γύρω ἀπ' τὶς γυναῖκες κι' ἄρχισαν νὰ τραγουδοῦν.

Κάνε νύφημ' τοῦ νερόσ'
τοῦ ψιλόσ' κι τοῦ χουντρό'ς.

Ξεκίνησαν ὕστερα μὲ τὰ τραγούδια καὶ τὰ λαλούμενα, ἔφτασαν στὸ χωριό. Ἔγινε ὁ γάμος μὲ ὅλα τὰ συνηθισμένα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ποὺ βάσταξε μιὰ ἑβδομάδα.

Ὅταν τὰ σπεθερικὰ γύριζαν πίσω γιὰ τὸ χωριό, ἕνας σταμάτησε ἀπὸ περιέργεια, νὰ δῇ τὶ ἔγινε στὸ γεφύρι καὶ εἶδε ἕνα λουλούδι πιὸ μεγυλύτερο καὶ ζωηρότερο ἀπ' τ' ἄλλα ποὺ ἦταν καὶ μυρωδάτα. Καὶ εἶπαν ὅλοι ὅτι «ἐκεῖ ἔκατσε ἡ νύφ».

Κι' αὐτὸ τὸ λουλοῦδι δὲν ἦταν ἄλλο παρὰ «ρίγανι» κι' ἀπὸ τότε ἔμεινε να βάζουν 'πάνω στὰ Μαντεμοχώρια, ἕνα μάτσο ρίγανι στὰ προικιὰ τῆς Νύφης.

Πίσω ἀπὸ τὸ Παραπέτασμα

ΠΩΣ ΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ἡ ἐκμετάλλευσις, ἡ διαστρέβλωσις τῆς μαθητικῆς ψυχῆς δὲν γνωρίζει ὅρια εἰς τὸν μαρξιστικὸν κόσμον. Ἂς πάρωμε ὡς πρῶτον παράδειγμα τὸ ἀηδέστατο γράμμα ποὺ ἕνας δημοδιδάσκαλος τῆς Πράγας ἔβαλε τοὺς μαθητάς του νὰ γράψουν καὶ νὰ ὑπογράψουν. Ἐδημοσιεύθηκε εἰς τὴν «Πράτσε», τὴν γνωστὴν ἐφημερίδα τῆς Τσεχοσλοβακικῆς πρωτευούσης καὶ εἶχε ὡς ἀντικείμενο τὰς «ἐκλογὰς» τῆς δορυφόρου «δημοκρατίας».

«Ἀγαπημένη μου Μαμά, Ἀγαπημένε μου Μπαμπᾶ,

»Θέλουμε νὰ ψηφίσετε τοὺς ὑποψήφιους τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου (Σὰν νὰ μποροῦσαν νὰ κάνουν κι' ἀλλοιῶς εἰς τὸν τόπο τοῦ ὑποχρεωτικοῦ μονοκομματισμοῦ!) καὶ νὰ ψηφίσετε γιὰ τὴν εἰρήνη. Γιατὶ θέλουμε εἰρηνικὰ μαθήματα στὰ σχολεῖα μας. Θέλουμε ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ κόσμου νὰ παίζουμε χαρούμενα καὶ νὰ ζοῦμε μὲ εἰρήνη. Δὲν θέλουμε τὸν πόλεμο γιὰ τὸν ὁποῖο ἀκούσαμε νὰ γίνεται λόγος. Δὲν θέλουμε ὁ μπαμπᾶς νὰ εἶναι ἄνεργος. Θέλουμε ἐκδρομὲς καὶ ὑπαίθριο σχολεῖο. Δὲν θέλουμε τὸν πόλεμο, θέλουμε τὴν εἰρήνη».

Ἂς σημειώσουμε δέ, ἀναζητοῦντες κάποιο ἐλαφρυντικὸ εἰς τὴν στάσιν ποὺ ἀναγκάζονται κάποτε νὰ υἱοθετήσουν οἱ παραπετασματικοὶ δάσκαλοι ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὑπεραspίζουν τὸ ψωμί τους τὸ ὁποῖο, ἐν ἐναντία περιπτώσει, θὰ ἐκινδύνευαν ἀσφαλῶς νὰ χάσουν... Καὶ ὅταν μιλᾶμε περὶ ψωμιοῦ εἴμεθα ἀσφαλῶς ὑπερβολικοί, διότι ἐδῶ πρόκειται μόλις καὶ μετὰ κόπου περὶ μίας ἰσχνοτάτης μονάχα φέτας. Μάρτυς μας δύο κουμουνιστικὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπικαλεσθοῦμε ἀμέσως. Αἱ «Σοβιετικαὶ Μελέται» εἰς τὸ τεῦχος των τοῦ 8)βρίου 1954 μᾶς πληροφοροῦν πράγματι (σελ. 128) ὅ,τι «ἕνας δάσκαλος τῶν ἀνωτέρων τάξεων μὲ ὀλιγώτερον τῶν πέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν, λαμβάνει 710 ρούβλια τὸ μῆνα. Ἐὰν ἔχει ὑπηρεσίαν ὑπερβαίνουσαν τὰ δέκα ἔτη, ὁ βασικὸς μηνιαῖος μισθός του εἶναι 850 ρούβλια». Στεγνοὶ ἀριθμοί, ἂν δὲν βροῦμε κάποιο τρόπο νὰ δοῦμε τὶ ἀκριβῶς σημαίνουν μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς σημερινῆς σοβιετικῆς πραγματικότητος. Τὸ ὅλον ζήτημα θὰ γίνῃ ἀμέσως ἀντιληπτόν, χειροπιαστό, ἂν καταφύγουμε εἰς μίαν ἄλλην κομμουνιστικὴν πηγήν, τὸν Ροζὲ Γκαρωντύ, γνωστὸν δημοσιογράφον καὶ ἀνταποκριτὴν τῶν γαλλικῶν κομμουνιστικῶν ὀργάνων εἰς τὴν ΕΣΣΔ. Ὁ Γκαρωντὺ λοιπὸν μᾶς πληροφορεῖ εἰς τὸ «Φὰμ Φρανσαὶζ» τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1953 ὅτι αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκα του ξοδεύουν 2 500 ρούβλια τὸν μῆνα εἰς τὴν Μόσχα μόνον γιὰ φαΐ. Ὁ δάσκαλος λοιπὸν εἰς τὴν ΕΣΣΔ κερδίζει τρεῖς φορὲς ὀλιγώτερά ἀπ' ὅ,τι θέλουν δύο ἄνθρωποι γιὰ νὰ φᾶνε!

Ἰδοὺ τώρα καὶ μερικὰ ἀποσπάσματα ποὺ θὰ μᾶς δώσουν κάποιαν ἰδέαν τῆς φρίκης καὶ τοῦ ὀλέθρου ποὺ δὲν διστάζουν νὰ καλλιεργήσουν εἰς τὴν παιδικὴν ψυχὴ τὰ ἐκπαιδευτικὰ συστήματα τοῦ ἐρυθροῦ κόσμου:

«Ὁ καθηγητής... ὀφείλει νὰ ποτίζει τοὺς μαθητάς του μὲ ἕνα δίκαιον μῖσος ἐναντίον τῶν ἰμπεριαλιστῶν καὶ τῶν δηλητηριασμένων ἰδεολογιῶν τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ καὶ τοῦ μπουρζουάζικου ἐθνικισμοῦ».
(«Ροῦντε Πράβο» (Τσεχοσλοβακία) 16 Μαΐου 1952).

«Ἡ ἐθνικὴ σοβιετικὴ ὑπερηφάνεια βασίζεται ἐπὶ τῆς πίστεως τῆς μεγίστης καὶ ἀφθάστου ἀνωτερότητος τῆς κουλτούρας, τῆς μορφώσεως, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν ἠθικῶν δεδομένων τοῦ σοβιετικοῦ κόσμου».
(«Μπολσεβίκ», ἀρ. 18, σελ. 38, 1947).

«Ἡ ἱστορία τῆς Ἀνθρωπότητος οὐδέποτε ἐγνώρισε μόρφωσιν δυναμένην νὰ παραβληθῇ μὲ τὴν σοβιετικὴ μας κουλτούρα. Καὶ δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον Κράτος ποὺ νὰ δύναται νὰ συναγωνισθῇ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωσι εἰς τοντομέα αὐτό».
(«Ἰσβέστια», 24 Φεβρουαρ. 1954).

Ἰδοὺ τώρα τὸ πικρὸ χιουμοριστικὸ γράμμα ποὺ ἐδημοσίευσε τὸ «Κροκοντὶλ» τῆς 20ῆς Ἰουλίου. Ἐγράφη ἀπὸ τὸν Ν. Σουμπακίν, οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς σχολῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ὑπ' ἀριθ. 266 τῆς Μόσχας. εἶναι τόσον εὔγλωττη αὐτὴ ἡ ἐπιστολὴ ὥστε δὲν θὰ προσθέσουμεοὔτε μίαν λέξιν παραπάνω:

«Τὸ σχολεῖο μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ σοβαρὰς ἐπιδιορθώσεις.

»Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἔργων μᾶς ἐξέπληξε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μὲ τὴν ταξικὴ σειρὰν διαδοχῆς τῶν ἔργων ἡ ὁποία ὁμολογουμένως ἦτο ἡ ἀπόρροια μιᾶς βαθυστόχαστης μελέτης. Οἱ μπογιατζῆδες ἤρθαν πρῶτοι καὶ καλύτεροι. Οἱ ὑδραυλικοὶ τοὺς ἀκολούθησαν καὶ κατέστρεψαν ὅλη τους τὴν ἐργασία Κι' ὕστερα ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους οἱ σοβατζῆδες ποὺ ξαναφτιάξανε τοὺς τοίχους ἀπὸ τὴν ἀρχή. Δάσκαλοι καὶ μαθηταὶ ἐγκατέλειψαν τὰς τάξεις σκεπασμένοι μ' ἕνα παχὺ στρῶμα ἀσβέστη καὶ σκοντάφτοντας ἐπάνω στοὺς κουβάδες μὲ τὶς μπογιές.

»Καὶ τότε τὶ θαρρεῖτε πῶς ἔγινε; Τὰ ἔργα σταμάτησαν μονομιᾶς, γιατὶ δὲν ὑπῆρχε πιὰ ἡ ἀπαιτουμένη χημικὴ οὐσία. Ὁ Κοπιλέβιτς ποὺ ἦταν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἔργων, μᾶς ἐζήτησε τότε νὰ τὴν βροῦμε ὁπωσδήποτε, ἀκόμα καὶ κάτω ἀπὸ τὴν γῆ.

—Ποῦ θέλετε νὰ τὴν βροῦμε;

—Αὐτὴ δὲν εἶναι δική μου δουλειά, κάνετε ὅπως μπορεῖτε».

Ι. Γ.

ΑΦΟΙ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΙ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
Ὑφάσματα Ἑλληνικὰ — Ἀγγλικὰ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρῶ ὑποχρέωσιν μου νὰ ἐκφράσω καὶ δημοσία τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς ἅπαντας τοὺς τιμήσαντας τοὺς γάμους τῆς θυγατρὸς μου Ἀλκμήνης μετὰ τοῦ κ. Ν. Ἀλεξανδρῆ.

Ν. Σκιώνη 15)12)55

ΞΕΝΟΦΩΝ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Ἀλλαγῆς Ἐπωνύμων

Ὑποβληθείσης τῇ Νομαρχίᾳ ταύτῃ τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 20.515)55 ἀπὸ 13)10.55 αἰτήσεως τοῦ Πιπιλιάρη Ἀποστόλου τοῦ Στυλιανοῦ καὶ τῆς Μερσίνας, ἐπαγγέλματος γεωργοῦ, κατοίκου Παλαιοχωρίου γεννηθέντος ἐν Παλαιοχωρίῳ τὸ ἔτος 1905 περὶ ἀλλαγῆς τοῦ ἐπωνύμου του εἰς Στυλιανοῦ», καλεῖται πᾶς ἐνδιαφερόμενος, ὅπως ὑποβάλῃ τῇ Νομαρχίᾳ τὰς τυχὸν ἀντιρρήσεις του ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 12)12)55
Ἐκ τῆς Νομαρχίας Χαλ)κῆς

Ὑποβληθείσης τῇ Νομαρχίᾳ ταύτῃ τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 20.514)55 ἀπὸ 13)10)55 αἰτήσεως τοῦ Πιπιλιάρη Ἀστερίου τοῦ Ἀποστόλου καὶ τῆς Σουσάνας, ἐπαγγέλματος ἐργάτης κατοίκου Παλαιοχωρίου γεννηθέντος ἐν Παλαιοχωρίῳ τὸ ἔτος 1934 περὶ ἀλλαγῆς ἐπωνύμου του εἰς Στυλιανοῦ» καλεῖται πᾶς ἐνδιαφερόμενος, ὅπως ὑποβάλῃ τῇ Νομαρχίᾳ τὰς τυχὸν ἀντιρρήσεις του ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 12)12)55
Ἐκ τῆς Νομαρχίας Χαλ)κῆς

ΣΥΓΧΩΝΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ Ι.Κ.Α.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἐκοινοποίησε πρὸς τὴν Βουλὴν τὸ κατωτέρω ἔγγραφον, δι' οὗ γνωρίζει, ὅτι κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Σωματείου τῶν Ἐργατοϋπαλλήλων Μεταλλείων Κασσάνδρας ἀπεφασίσθη ἡ συγχώνευσις τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

Οἱ Μεταλλωρύχοι μας πληροφορηθέντες τὸ χαρμόσυνον γεγονὸς πανηγυρίζουν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5)12)55

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Θ έ μ α: Συγχώνευσις Ταμείου Μεταλλευτῶν εἰς Ι.Κ.Α.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8593)2424)22-11-55 ὑμετέρου ἐγγράφου διαβιβασθείσης ἡμῖν τηλεγραφικῆς ἀναφορᾶς τοῦ Προέδρου Ἐργατοϋπαλλήλων Μεταλλείων Κασσάνδρας, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 1846)51 προβλεπομένη Ἐπιτροπὴ συγχωνεύσεως Ταμείου κυρίας ἀσφαλίσεως εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν εἰς τὸ Ι.Κ.Α , λίαν δὲ συντόμως θέλει ἐκδοθῆ τὸ σχετικὸν περὶ τῆς συγχωνεύσεως Β. Διάταγμα.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΑΘ. ΓΑΪΤΑΝΤΖΗΣ

Ο ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 23.— Ἀρμοδίως ἀνεκοινώθη ὅτι ἀπεστάλη εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» ὁ ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς νέος ἐκλογικὸς νόμος. Τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἔκδοσις διατάγματος διὰ τοῦ ὁποίου θὰ κωδικοποιοῦν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ νόμου τούτου, ὅλαι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ἐκλογικῆς νομοθεσίας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 24.— Τὸ ὑπουργεῖον ἐσωτερικὸν ἀνεκοίνωσε πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ ἐπάρχους, ὅτι παρὰ τὰς συστάσεις του, πολλοὶ δῆμοι καὶ κοινότες καθυστεροῦν εἰς τοὺς ἀναδόχους τῶν ἠλεκτρικῶν ἐπιχειρήσεων τὸ ἀντίτιμον τῆς καταναλισκομένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας πρὸς φωτισμὸν τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν, Κατόπιν τούτου, τὸ ὑπουργεῖον διέταξε, πρὸς τερματισμὸν τῆς ἀνωμάλου αὐτῆς καταστάσεως, οἱ δῆμοι καὶ οἱ κοινότητες, ὅπως προβοῦν εἰς τὴν ἔγκαιρον ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλομένων ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας. Παρερχομένης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου, ἐκδώσουν τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα οἱ νομάρχαι καὶ ἔπαρχοι.

—Πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ κράτους, τὸ ὑπουργεῖον ἐσωτερικῶν παρήγγειλε δι' ἐγκυκλίου του πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν τεχνικῶν του ὑπηρεσιῶν, ὅπως τῷ ὑποβάλουν χάρτην τῶν ἐκτελεσθέντων ἐσχάτως νέων ἔργων ὁδοποιΐας.

—Προκειμένου νὰ τροποποιηθῆ καὶ συμπληρωθῆ ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων, τὸ ὑπουργεῖον ἐσωτερικῶν ἐζήτησεν, ὅπως μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1956 οἱ νομάρχαι καὶ ἔπαρχοι ὑποβάλουν εἰς αὐτὸ τὰς παρατηρήσεις των ἐπὶ τῶν τροποποιητέων καὶ συμπληρωτέων διατάξεων.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στὸν ἀγαπητόν μας ἐξάδελφον Μίμην Θ. Δαροβίγκαν ποὺ ἀρραβωνιάστηκε στὴ Φούρκα μὲ τὴ δ)δα Ἑλένη Καραφαγκᾶ εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν.

Οἰκογένεια Ν. ΠΑΠΑΜΑΞΙΜΟΥ

Η ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΤΟΣ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΑΚΤΗΜΟΝΩΝ ΣΩΡΕΙΑ ΠΑΡΑΝΟΜΙΩΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ (ΤΥΔΚ)

Οἱ Ἀκτήμονες πληρώνουν καὶ ξαναπληρώνουν διὰ νὰ τοὺς μοιράσῃ οἰκόπεδα.— Οἱ ἐπιτήδειοι καὶ ὅσοι πληρώνουν πέρνουν τὰ οἰκόπεδα ποὺ θέλουν.— Μία περιπετειώδης δημοπρασία.— Ἡ βραδύτης ἐπεμβάσεως τοῦ κ. Νομάρχου.— Τὶ ἔγινε μὲ τὸν Λυγιδάκην;— Μόνον ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς θὰ ἀποκαλύψῃ ὅλους τοὺς ἐνόχους.

Μόνον ἡ δικαστικὴ ἀνάκρισις θὰ διαπιστώσῃ τὴν πραγματικὴν ἔκτασιν τῶν παρανομιῶν τοῦ τέως ὑπαλλήλου τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ μας Λυγιδάκη, αἱ ὁποῖαι ἔχουν προκαλέσει ἀληθῆ ἀναστάτωσιν εἰς τοὺς ἀκτήμονας ἀγρότας τῆς Καλαμαριᾶς καὶ θὰ ἀποκαλύψῃ τοὺς συνενόχους του. Τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς περιελθόντα εἰς γνῶσιν τῆς Ἐφημερίδος μας ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πρὸ μηνῶν κατηγγέλθη εἰς τὸν κ. Νομάρχην, ὅτι εἰς τὴν Κοινότητα Λακκώματος ὁ ἀνωτέρω ὑπάλληλος τῆς ΤΥΔΚ Λυγιδάκης, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων, τὰ ὁποῖα ἐχορήγησεν ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Νομοῦ μας εἰς τοὺς ἀκτήμονας, συνεφώνησε νὰ λάβῃ παρ' ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ὡς ἀμοιβὴν δραχμὰς 35 διὰ τὴν ἀπασχόλησίν του πρὸς τὸν ἐν λόγῳ σκοπόν, πλὴν οὗτος δὲν ἠρκέσθη εἰς τὴν εἴσπραξιν τῆς συμπεφωνημένης ἀμοιβῆς, ἡ ὁποία δὲν εἶναι εὐχερῶς ἀντιληπτὸν πῶς καὶ διατὶ θὰ εἰσεπράττετο, ἐφ' ὅσον ἦτο ὑπάλληλος καὶ ἐμισθοδοτεῖτο, ἀλλ' ἀπήτησε καὶ ἔλαβε παρὰ τῶν διαμαρτυρομένων ἀκινημόνων καὶ ἑτέρας 15 δραχμὰς κατὰ δικαιοῦχον.

Κατηγγέλθη ὡσαύτως εἰς τὸν κ. Νομάρχην, ὅτι ὁ ἀνωτέρω ὑπάλληλος ἐχορήγει οἰκόπεδα ἄνευ κληρώσεως καὶ ὅτι ἐχορήγει εἰς τοὺς καταβάλλοντας ὡρισμένον ποσὸν οἰκόπεδα τῆς προτιμήσεώς των ἀντ' ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ὁ κλῆρος εἶχεν ὁρίσει δι' αὐτοὺς καὶ ἀκόμη ὅτι εἰσέπραττε χρήματα παρὰ μὴ δικαιούχων, ὑποσχόμενος τὴν παραχώρησιν οἰκοπέδων καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ ὅτι διέδιδε προδήλως ψευδῶς ὅτι ἐκ τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα εἰσέπραττεν οὗτος θὰ ἔδιδε καὶ εἰς ἄλλους ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, τῶν ὁποίων ἡ ἐντιμότης εἶναι γνωστή.

Δυστυχῶς ὁ κ. Νομάρχης ἐδυσπίστησεν εἰς τὰς ἀνωτέρω καταγγελίας καὶ ἐβράδυνε νὰ ἐλέγξῃ τὸ βάσιμον αὐτῶν. Ἀνενόχλητος ὁ Λυγιδάκης ἐξηκολούθησε καὶ ὁλοκλήρωσε τὴν δρᾶσιν του, τὶς εἶδε εἰς βάρος πόσων ἀτυχῶν ἀγροτῶν.

Λέγεται ὅτι δὲν εἶναι οἱ ἀκτήμονες τοῦ Λακκώματος τὰ μόνα θύματα τοῦ Λυγιδάκη. Πολλὰ χωριὰ τῆς Καλαμαριᾶς ἐξυπηρετήθησαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ συνέτρεξαν εἰς τὸν ἄνομον πλουτισμὸν τοῦ ἐξόχου αὐτοῦ ὑπαλλήλου.

Μεταξὺ ἄλλων λέγεται, χωρὶς τοῦτο νὰ ἔχῃ ἀπολύτως ἐλεγχθῆ, ὅτι ὁ Λυγιδάκης ἀνεμιγνύετο καὶ εἰς ὡρισμένας προμηθείας καὶ ὡς εἶναι εὐνόητον μὲ τὸ ἀζημίωτον. Οὕτως πλὴν ἄλλων ἀναφέρεται μία περιπετειώδης δημοπρασία τῆς Κοινότητος Λακκώματος διὰ τὴν προμήθειαν ἀντλητικοῦ μηχανήματος.

Ἡ ἐν λόγῳ δημοπρασία ἀφεώρα σχετικὴν μελέτην τοῦ κ. Λυγιδάκη, ὅστις εἶχε βεβαιώσει τὴν Κοινότητα ὅτι ἡ δαπάνη δὲν θὰ ὑπερέβαινε τὸ ποσὸν τῶν 50.000 δραχμῶν. Ἡ Κοινότης, ἥτις τόσα χρήματα ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ ἀπεφάσισε τὴν δαπάνην πλὴν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δημοπρασίας, ἥτις ἐπραγματοποιήθη κατὰ σύμπτωσιν καθ' ἡμέραν, καθ' ἣν ἀπουσίαζεν ἓν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀντὶ νὰ γίνουν ἐπὶ ἔλαττον τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ προσφοραί ἐγένοντο τοιαῦται ἀνώτεραι καὶ ὅπως προσφυῶς παρετηρήθη ὑπό τινος, ἡ δημοπρασία ἀπὸ μειοδοτικὴ ἔγινε.... πλειοδοτική!, τῆς τελευταίας προσφορᾶς ἀνελθούσης, δηλαδὴ κατελθούσης θέλομεν νὰ εἴπωμεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 70 000.

Τὸ ἀποσιάζον ἐκ τῆς δημοπρασίας μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς θεωρῆσαν ὑπερβολικὸν τὸ ἀνωτέρω ποσὸν καὶ ἔχον λόγους νὰ δυσπιστῇ καὶ πρὸς τὸν Λυγιδάκην καὶ πρὸς τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ κ. Νομάρχης, εἰς ὃν ἀνεφέρθη ἡ ἄρνησίς του διατάσσει τοῦτον νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικά. Πλὴν οὗτος ἀρνεῖται καὶ αὖθις νὰ τὰ ὑπογράψῃ καὶ σπεύδει νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν κ. Νομάρχην, πρὸς ὃν ἐκθέτει τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεώς του καὶ καταγγέλει σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς τὸν Λυγιδάκην, λαβὼν δὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἐξετάζετο ἡ καταγγελία του ἐπανέρχεται εἰς τὸ Λάκκωμα, ἐκθέτει εἰς τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον τὰ δισμειφθέντα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ ἵνα μὴ παραμένῃ ἡ Κοινότης χωρὶς νερό, τοῦ ὁποίου τόσην εἶχεν ἀνάγκην, δοθέντος ὅτι μία νέα δημοπρασία θὰ ἀπήτει πολὺν χρόνον ἀναγκάζεται καὶ ὑπογράφει τὰ πρακτικά.

Ἀλλ' ὁ κ. Ζησιάδης μόνον μετὰ δύο ὁλοκλήρους μῆνας, ὅτε πλέον ὁ Λυγιδάκης ἐνθυλακώσας τὰ χρήματα τῶν θυμάτων του ἀπῆλθε τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς Χαλκιδικῆς ἐπεσκέφθη τὸ Λάκκωμα καὶ ἀνεγνώρισε δημοσίᾳ τὴν παράνομον πολιτείαν τοῦ ἐν λόγῳ ὑπαλλήλου καὶ ἐδήλωσεν ὅτι τὸν ἀπέλυσε καὶ ὅτι δὲν ἐγνώριζε τοῦτον, ὡς ἀνέντιμον, διότι εἶχε προσληφθῆ ὑπὸ τοῦ προκατόχου του.

Ἡ τελευταία αὕτη δήλωσις τοῦ κ. Ζησιάδου δὲν ἐκρίθη ἱκανοποιητικὴ παρὰ τῶν ἀγροτῶν, οἱ ὁποῖοι παρετήρησαν, ὅτι αἱ παρανομίαι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς ἰδικῆς του Νομαρχίας καὶ ὅτι δὲν ἐκινήθησαν ἐγκαίρως οἱ ἁρμόδιοι διὰ ταχείας διοικητικῆς ἀνακρίσεως, ὥστε νὰ προληφθῆ ἢ τοὐλάχιστον νὰ περιορισθῆ τὸ κακόν.

Δυστυχῶς οὐδεὶς μέχρι τῆς στιγμῆς ἀνέφερέ τι πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα, ὅστις θὰ λάβῃ γνῶσιν μόνον ἐκ τοῦ παρόντος δημοσιεύματός μας ὥστε διὰ ταχείας καὶ εὐρείας ἀνακρίσεως νὰ ἀποκαλυφθῆ ἡ ἔκτασις τῶν ποινικῶν παραβάσεων τοῦ Λυγιδάκη καὶ τῶν πιθανῶν συνενόχων του.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΔΙΑΝΕΜΟΜΕΝΟΥ ΣΙΤΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1)1955 Ἀγορανομικῆς Διατάξεως τῆς Νομαρχίας ἀπαγορεύεται πᾶσα διάθεσις ἢ ἀνταλλαγὴ σίτου ἀποκλειομένων περιοχῶν εἰς τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον.

Οἱ παραβάται θὰ παραπέμπονται εἰς τὸ Ἀγορανομικὸν Δικαστήριον.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προκειμένου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κρατικοῦ Νοσ)μείου Χαλ)κῆς νὰ προβῇ εἰς τὴν πρόσληψιν ἐπὶ 3ῃ θητεία 1) ἑνὸς Ἰατροῦ ἐπὶ βαθμῷ 5, 2) μιᾶς Μαίας ἢ ἐπισκεπτρίας ἐπὶ βαθμῷ 10, 3) Μιᾶς ἡμερομισθίου ἐκτελούσης χρέη καθαριστρίας καὶ μαγείρου ἐπὶ βαθμῷ 11 καὶ 4) μιᾶς ἡμερομισθίου ἐχούσης καὶ νοσηλευτικὰς γνώσεις καὶ ἐπὶ βαθμῷ 11 δ.ὰ τὸν Κοινοτ. Ὑγειονομικὸν Σταθμὸν Βάλτης, προσκαλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις ταύτας ὅπως ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Νοσ)μείου τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ (ἄρθρον 16 παρ 5 Ν.Δ. 2592)53.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 21 Δ)βρίου 1955
ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΑΛΕΜΗΣ
(Πρωτοδίκης)

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Εἰς τοὺς νεοστεφθέντας ἐν Ἱερισσῷ Νικόλαον καὶ Ἀναστασίαν Παπαζαρία εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.

Οἰκογένεια: ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΠΑ
Ἱεροψάλτου

—Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των Χρῖστον Χριστιανὸν μετὰ τῆς δ)ος Σοφίας Κ. Ντοῦψα εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.

Οἰκογένεια Γ. ΣΧΟΙΝΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐκμισθωτοῦ κτιρίου

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κρατικοῦ Νοσ)μείου Χαλ)κῆς προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐκμισθωτοῦ κτιρίου διὰ τὴν ἐγκατάστασιν Κοινοτ. Ὑγειονομ. Σταθμοῦ εἰς Βάλαν Χαλκιδικῆς μὲ τοὺς κάτωθι ὅρους:

1) Τὸ κτίριον δέον ὅπως ἀποτελῆται ἀπὸ 4 κύρια δωμάτια, δύο βοηθητικοὺς χώρους κουζίναν πλυντήριον καὶ ἀποθήκην.

2) Ἡ ἐνοικίασις γενήσεται διὰ μίαν τριετίαν.

3) Οἱ βουλόμενοι δέον ὅπως ὑποβάλωσι ἐγγράφως τὰς προσφορὰς των εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Νοσοκομείου ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 21 Δ)βρίου 1955
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΑΛΕΜΗΣ
(Πρωτοδίκης)

ΑΠΛΗΡΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Θεσ)νίκης: οἱ κ.κ. Ἰωαν. Παπαϊωάννου, Σοφοκλῆς Ἀμπελᾶς, Γεώργ. Μαλανδρῆς, Θεόδ. Παπαγιάννης.

Πολυγύρου: οἱ κ.κ. Νικ. Λογοθέτης Χριστ. Π. Σχοινᾶς, Γεωργ. Χαλάτης, Νικόλ. Κατερτζῆς; Ἰωαν. Μπουρμπουτσιώτης, Γεωργ. Λιαριγκοβινός; Γεώργ. Καρυωτάκης, Χρ. Ρούσσος.

Ν. Ὀλύνθου: ὁ κ. Ἀθ. Μουρμούρης.

Κρήμνης: ὁ κ. Νικ. Θεοδώρου.

Γαλατίστης: οἱ κ.κ. Δημ. Ἀμπαρᾶς, καὶ Μιχ Κοντός.

Στρατωνίου: ὁ κ. Δ. Καραδημητρίου.

Βάβδου: ὁ κ. Σταμούλης Τσάτσαρης.

Πυργαδικίων: ὁ Ἱερεὺς Ἀθ. Παπαγεωργίου.

Ἀρναίας: ὁ κ. Ἀθαν. Χριστιανός.

Μεταμορφώσεως: ὁ κ.Κ.Κενανίδης.

Καλυβῶν: Γεωργ. Δ Μελᾶς.

Συκιᾶς: Σχολικὴ Εφορεία.

Ἁγ. Παρασκευῆς: ὁ κ. Παντ Βαμβακᾶς καὶ Γεωργ. Συν)σμός.

Βάλτης: οἱ κ.κ. Ἀλεξ. Δεληγιάννης, Κων. Κοπανᾶς, Βασ. Πράσσας.

Κασσανδρινοῦ: ὁ κ Ἰωάννης Θεοχαρίδης καὶ Μελ σσοτροφικὸς Συν)μός.

Γερακινῆς: ὁ κ. Ἀθαν. Ὡρολογᾶς:

Καρυᾶς Ἁγ Ὄρους: Κωνστ. Πάππας.

Ρόδου: ὁ κ. Ἀργυρ. Σχοινᾶς

Καλάνδρας: ὁ κ. Γεώργιος Μπαρμπούνης.

κ. Μιχ. Καρτσιάτην Πετροκέρασα.

Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Διὰ τὸ καλὸν τοῦ Συλλόγου ἂς δοθῆ ἐκ μέρους ὅλων τέρμα.

Η ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 24—.Ἡ ἄμεσος σχεδὸν ἐπιψήφισις εἰς πρώτην συζήτησιν, τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλίσεως συναινούσης ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς, ἀποδεικνύει δύο τινά: Πόσον σπουδαῖον καὶ ἐπεῖγον ἦτο τὸ θέμα τοῦτο, καὶ δεύτερον, ποῖον σφάλμα διέπραττον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν κατώρθωσαν ν' ἀντιμετωπίσουν αὐτό, ἀλλὰ διαρκῶς ἀνέβαλλον τὴν λύσιν του. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις προτιμᾶ τὰ θετικὰ ἔργα, τὰ ἔργα ποὺ ἀποβλέπουν εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐργαζομένων καὶ τὴν τόνωσιν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας. Ἡ ἀσφάλισις τῶν ἀγροτῶν καὶ ἡ ἰατροφαρμακευτικὴ καὶ νοσοκομειακή των περίθαλψις εἶναι μέγα ἔργον, ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας. Εἶναι φοβερὸν νὰ σκέπτεται κανεὶς ὅτι ἀφίνοντο εἰς τὴν τύχην των τέσσαρα περίπου ἑκατομμύρια Ἑλλήνων ἀγροτῶν, τὰ 60 ο)ο τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, χωρὶς περίθαλψιν, χωρὶς φροντίδα ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΛΑΔΕΥΜΑΤΟΣ ΕΛΗΑΣ

Προκειμένου παρὰ τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας Ν. Χαλκιδικῆς νὰ συσταθῶσι 2 μεταβατικὰ Σχολεῖα κλαδεύματος τῆς ἐληᾶς εἰς τὴν κτηματικὴν περιοχὴν τοῦ Πολυγύρου καὶ σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ δημιουργία καλῶν τεχνιτῶν κλαδεύματος τῆς ἐληᾶς, καλοῦνται οἱ ἐλαιοκτηματίαι, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ παρακολουθήσουν αὐτά, ὅπως δηλώσωσι τοῦτο εἰς τὴν Διεύθυνσιν Γεωργίας μέχρι τῆς 8)1)56, οὕτως ὥστε νὰ κατασιῇ δυνατὴ ἡ λειτουργία των τὴν 15)1)56.

Συμφέρον τῶν ἐλαιοκτηματιῶν εἶναι νὰ παρακολουθήσωσι τὰς ἐργασίας τῶν ὡς ἄνω Σχολείων, ἡ διάρκεια τῶν ὁποίων θὰ καθορισθῇ ἀναλόγως μὲ τὰς δηλώσεις.

Δύνανται οἱ ἐλαιοκτηματίαι νὰ ὑποδείξωσι καὶ ἀγροτόπαιδας ἢ ἀγρότας πρὸς ἐκπαίδευσιν.

ΑΙ ΚΕΝΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΝΑΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Εἰς ἀπάντησιν τῶν γραφέντων ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος «Μακεδονίας» περὶ ὑφισταμένων κενῶν θέσεων εἰς τὸ γυμνάσιον Ἀρναίας ὁ παρὰ τῇ προεδρίᾳ τῆς κυβερνήσεως ὑπουργὸς κ. Ράλλης δι' ἐπιστολῆς του γνωρίζει τὰ ἑξῆς:

«Πρὸς τακτοποίησιν τοῦ ζητήματος, τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἐπιδιώκει τὴν αὔξησιν διὰ νόμου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀργανικῶν θέσεων καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραιτήτων πιστώσεων διὰ τὸν διορισμὸν νέων καθηγητῶν. Εὐθὺς ὡς τοῦτο ἐπιτευχθῇ θὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν καθηγητῶν διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ὑφισταμένων κενῶν θέσεων».

ΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν νομοσχέδιον περὶ τῆς ὀργανώσεως τῶν μαθητικῶν συσσιτίων καὶ κατασκηνώσεων.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ὁ κ. Χρῖστος Μανίνιας δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

—Τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων δὲν ἑορτάζει οὔτε θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ὁ Λοχαγὸς κ. Ἐμμαν. Βέης λόγῳ ἐπ' ἀδεία ἀπουσίας.

—Δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Χρῖστος Μανασσῆς.

—Ὁ κ. Χρῖστος Βερροιώτης δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Στέφανος Ζήσης δὲν ἑορτάζει ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

—Ὁ κ. Βασίλειος Δαραβίγκας δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

—Ὁ κ. Βασίλειος Κουγιώνης δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.